

оживлени. Говорятъ, смѣятъ са. Но това е само на минута.... Уморенността взима своето и траншеята пакъ са покрива въ мъртво мълчание.... Работниците както си сж лѣжатъ въ калъта, дъждътъ все по гжеть и по едъръ, по стивенжто са завиватъ въ шинелитъ си които сж и безъ това измокрени.... Стрѣлцитъ които защищавахъ работниците, останжхъ въ ложиментитъ задъ бруствертъ. Още по лошо за насъ сега....

Оказва са, ний като че на время намислихме да строимъ землянки. Още нѣколко такъвизъ ноци и въ отрядътъ появили са бихъ болни.

Солдатитъ слѣдъ работата, са възвръщахъ назадъ, тъй щото гърмежитъ на турцитъ всичкитъ са пронесохъ надъ главитъ имъ.

## XXI.

Утринта на 2 Ноември мглява и сива.... Чинии са още по студена отъ колкото ноця. Днесъ всичко станж навжсено. Солдатитъ са завзехъ да варятъ чай въ манеркитъ си. Димътъ са постла по траншеята и сърби очитъ, почвжхъ да налятъ собитъ.

Турцитъ ни приготвили сюрпризъ. На сто раскрача отъ насъ, въ сивата мгла, са въздига грозната профилъ на неприятелската траншея. Земляниинитъ обкопъ са вижда цѣлъ доволно добръ, съ свойтъ збжастъ гребень, съ отверстията за пушкитъ. Тамъ у тѣхъ часовоитъ цѣлъ са показалъ. На сивото дѣно, сива фигура въ шинель. Качулката на главата. Какъ е близко....

Смѣло тѣ са приближили съ своитъ землянии укрѣпления къмъ нашитъ траншеи. Скобелевъ са вълнува. „Трѣбва да ги накажемъ за тази имъ дързость,“ говори той. А още и на время е да обезпечимъ себе си за бжджще время отъ подобни работи отъ неприятелска страна. Като застанжхъ на таквазъ близость отъ нашата траншея, турцитъ лесно можахъ да почижтъ обстрѣлване нашиятъ отрядъ анфиладно. Фронталниитъ имъ огнь задъ бруствертъ е безопасенъ, амфиладниитъ можаше да изрива отъ насъ изъ строитъ всякидневни петдесять, шестдесять человекъ.

Замислихъ пакъ ноцната атака. Но войската състои прѣимущественно отъ млади солдати. Ноцното дѣло може